

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De vocatione Apostoloru[m] generatim

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

toniti sincerè ei gratias egerint? tam potentem, amabilem, & liberalem dominum suspexerint, quàm ardentè amarint, quàm agrè se ab eo diuelli permiserint? Quanto interim Christus ipse gaudio exultarit, in his præuidens tam multos sinceros seruos olim per se suosque vicarios non solum verbo veritatis pascendos, sed pane vitæ saginandos, à quibus totis præcordiorum affectibus esset amandus & glorificandus! Gratitude, amor, zelus gloriæ Dei.

De vocatione Apostolorum generatim. II.

I. **E**Xpende, quis, quos, & quales, unde, & quò, seu ad quid vocarit: videlicet, quo pacto Filius Dei, Dominus vniuersorum, in cuius ditione cuncta sunt posita, qui nouit corda omnium filiorum hominum, elegerit homines ad eò rudes, simplices & abiectos, quoad dona naturæ, gratiæ, fortunæ, ex miserabili ærumnosæ vitæ conditione ad statum tam sublimem Apostolicæ dignitatis.

Quàm mira illa dignatio Saluatoris, piscatores, telonarios, coràm mûdo despectos, in testes suorum ope-

li

rum

rum & doctrinæ, in cooperatores salutis animarum, in columnas Ecclesiæ, in assessores suos in iudicio, & conregnantes proceres in cœlo assumentis! Gratitudo, amor, zelus cooperandi gratiæ vocationis Apostolicæ.

II. Cur, & quomodo vocati sint, & quo fructu. Ex gratuita nimirum misericordia & benignitate Dei, ut essent humiliores, gratiores, feruētiores, quò se tanta gratiarum prærogatiua agnoscerent indigniores. Quam suauiter porrò, efficaciter & mirabiliter vocati, illuminati tracti singuli, ut vnum verbulum Christi vocantis apud eos longè præualeret omnibus catenis, mundi, carnis, dæmonis retractantis? Quanta demum ijs vi huius vocationis concessa præeminentiæ gratiæ in terris, gloriæ in cœlis præ omnibus veteris testamenti Patribus, portantibus pondus diei & æstus, quid coram intueri & contrectare meruerunt, quod illi per fidem à longè aspexerunt? Affectus ijdem.

2. Cor. I.

III. Quanta inde eluceat diuina potentia & sapiētia, quod *qua stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapiētes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus,*

Deus, & ea, qua non sunt, ut ea, que sunt, destrueret, ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius. ne videlicet mundi conuersio vlllo modo humanæ potentia & sapientia, sed diuinæ ascriberetur. Quanta insuper sit illa Filij Dei dignatio, humilitas & benignitas, tam pauperes, & abiectos in suos asseclas & principes Ecclesiæ suæ ex gratuito amore affumentis. Admiratio, amor, zelus gloriæ Christi, eiusque humilitatem imitandi.

De uocatione Petri & Andrea, Iacobi
& Ioannis ad perpetuam Christi
sequelam. Matth. 4.

III.

I. **A**mbulans Iesus iuxta mare Galilæa, vidit duos fratres, Simonem & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare, & ait illis: Venite post me, & faciã vos fieri piscatores hominum. Quos ab æterno vidit, & elegit inter eos, de quibus ^{1er. 16.} prædixerat per Ieremiam: Ecce ego mittam piscatores multos. & piscabuntur eos, hos iam ante in sui cognitionem, amoremque pertractos è mari piscationi intentos nunc ad perpetuam sui sequelam inuitat; quam suauiter & efficaciter, in hunc finem, ut suæ abie-